

Pohjolan Valon Mysteerikoulu

Kommentaari nro 21

VIHKIMYKSET

KAPPALE VIII jatkoa

(s. 69-71)

OPETUSLAPSEUS

./..

Oppilaan kuvaus

Nämä vaikeudet syntyvät useista syistä:—

a. Oppilan alemmasta itsestä, joka vastustaa muuntamistaan.

1. Alempi itse on tuo “lunaarinen luonto”. Tätä luontoa hallitsee kaksi planeettaa – Kuu ja Mars. Mars edustaa kaikkea sitä mikä vastustaa kurinalaistamista ja on niskoitteleva – lyhykäisesti sanottuna on kapinahenkinen.
2. Persoonallisuuden (omaksutut) tavat ovat ehdollistuneet aikaisemman hyvin materiaalisen aurinko systeemin materian mukaisesti. Tämän ehdollistuneen materia-substanssin (opitut) kaavat eivät vielä ole resonanssissa nykyisen aurinko systeemin *ohjelman* kanssa. Kapinoidessaan korkeamman luonnon hallintaa vastaan, lunaarisen luonnon tavoite on *jatkaa itsensä kaltaisena olemista*. Tuo alhaisempi luonto haluaa ylläpitää pitkään toistettua kaavaansa ja ensin *heittää syrjään* korkeamman kaavan vaikutukset. Kesyttämätön hevonen tulee ensin niskoittelemaan tai niskuroimaan. Brahman härkä (voimakkaan viettiluonnon symboli) tulee väkivaltaisesti vastustamaan.

b. Ihmisen välittömässä läheisyydessä oleva ryhmä, ystävät tai perhe, jotka kapinoivat hänen kasvavaa persoonattomuuttaan vastaan. He eivät pidä siitä, että heidät tunnustetaan yhdeksi hänen kanssaan joka-päiväisessä elämässä, mutta kuitenkin erillisiksi hänen toiveittensa ja mielenkiintonsa kohteiden suhteen. Kuitenkin lakin pätee, ja todellinen ykseys voidaan löytää vain varsinaisesta sielun elämästä. Havainnosta mikä on muoto, aiheutuu paljon surua oppilaalle, mutta polku johtaa lopulta täydelliseen ykseyteen.

1. Ihmisen läheiset, kuten hänen ryhmänsä, ystävänsä ja perheensä eivät halua tulla erotetuiksi hänestä, sillä he ovat *tunteneet tuon ihmisyksilön* monia vuosia. Heidän kannaltaan olisi paljon mukavampaa mikäli tuo ihminen jatkaisi *sellaisena kuin hän on ollut*. Se vaatisi myöskin vähemmän muutosta *heidän omalta osaltaan*; muutos voi olla epämukavaa.
2. Me elämme pohjimmiltaan toisen säteen planeetalla ja toisen säteen aurinkokunnassa. Jokin toisessa säteessä vaistonvaraisesti kammoksuu mitä tahansa erottamista, vaikka tietyn tyyppiset näennäiset erottamiset voivat tuoda mukanaan kasvaneen sielun ilmentämisen ja lopulta ilon.
3. Voidakseen jatkaa yhteydenpitoa tuohon muuttuvaan ihmisyksilöön, täytyisi hänen läheistensä itsekään löytää oma sisäinen olemuksensa ja siihen heillä ei ehkä ole halua tai valmiuksia. He eivät halua kokea tuota tuskallista (vaikkakin väliaikaista) itseä erottavaa vaihetta, jonka transformatioprosessi tuo mukanaan. Elämällä muodossa on vakiintunut taipumus välttää kipua kaikkialla missä se suinkin on mahdollista. Myöskin ihmisen luonnossa on paljon inertiaa /liikkumattomuutta ja jopa ”tavallinen vihitty” syyllistyy vetelehtimisen syntiin.
4. Tiibetiläinen kertoo meille, että todellinen ykseys voidaan saavuttaa ainoastaan sielun kautta.

Miljoonien vuosien ajan ihmiset pyrkivät saavuttamaan ykseyttä monilla persoonallisilla tavoilla, vain lopulta väistämättä pettyäkseen.

5. Persoonan tason tuoma halu ykseyteen lopulta aina epäonnistuu ja tyhjäksi tehdyt toiveet tuovat mukanaan paljon pettymystä ja kärsimystä, sillä yksinomaan persoonan pohjalta rakennetuissa liitoissa 'inkarnoituneen sielun toiveet' eivät voi koskaan täysin ilmentyä.
6. Aina silloin, kun ilmentyminen on estetty, kohtaamme tuskaa, sillä tuo paine joka väistämättä kasvaa, painaa kivuliaasti olemassa olevaa, sisällään pitävää rakennetta vasten.
7. Itsensä rajoittava henki tulee ennen pitkää olemaan vapaa ja tämä tahto-vapauteen on paineen aiheuttaja (joka koetaan kipuna muodon maailmassa – sillä muoto vastustaa hengen vapautumista).
8. Oppilas tulee huomaamaan, että todellinen liitto on *sielun* liitto. Alkuun hän ei tiedä sitä ja ainoastaan turhautumisen tuska sekä pettymys tulevat sen paljastamaan. Mitään haluttua muotoa ei voida pitää ilman tuskaa pitäjälle ja pidetylle.
9. Ihmissuhteiden dynamiikka paljastaa sen mitä muoto on ja mitä se ei ole. Samoin ihmiskehon prosessit paljastavat saman asian sairauksien ja ikääntymisen muodossa. Nämä ovat keinoja, joiden avulla voidaan saavuttaa samaistuminen pois persoonan elämästä.
10. Tämä samaistuminen pois tai irrottautuminen persoonan elämästä on oleellinen tekijä oppilaan elämän dynamiikassa. Ehkäpä sen voi saavuttaa parhaiten ei niinkään hylkimällä muotoa vaan *pyrkimällä pitämään kiinni siitä mikä ei ole muotoa* – eli sielusta/hengestä. Näin toimimalla syntyy automaattisesti dynamiikka, joka hylkii muotoa syventyen samalla henkeen/sieluun niin suurella voimalla, että hylkimisen aiheuttama tuska vähenee.
11. Kaikki ihmiset näkevät sen mitä tiibetiläinen kutsuu "täydelliseksi liitoksi". Kuitenkin he etsivät sitä toinen toisistaan eivätkä sielusta ja hengestä.
12. "Yoga"-sana tarkoittaa liittoa ja yogan avulla (sen monissa eri muodoissa) voidaan saavuttaa täydellinen liitto. Ainoa "täydellinen" liitto tapahtuu hengen kanssa. Liitto sielun kanssa on kaunis, mutta vain ylimenovaihe.
13. "Ihmissuhteiden Polku" johtaa lopulta "Jumalalliseen Avioliittoon", joka on liitto sielun kanssa.
14. "Sielun-liiton Polku" johtaa lopulta samaistumiseen hengen kanssa ja hengeksi.

Oppilas on se, joka käsittää vastuunsa kaikkia niitä yksiköitä kohtaan, jotka tulevat hänen vaikutuspiiriinsä – vastuu toimia yhteistyössä kehityssuunnitelman kanssa sellaisena kuin se heille esiintyy ja siten laajentaa heidän tietoisuuttaan ja opettaa heille todellisen ja epätodellisen, elämän ja muodon välinen ero. Tämän hän tekee helpoiten osoittamalla omassa elämässään mikä on hänen päämääränsä, tarkoituksensa ja missä on hänen tietoisuutensa keskus.

1. Nämä ajatukset muistuttavat eräästä tärkeästä Mestari Moryan antamasta toteamuksesta: "Ole oma Jumalasi". He, joita autetaan tai palvellaan, eivät ole velvoitettuja seuraamaan palvelijan suunnitelmia ja aikeita. Palvelija pysyy tietoisena sen ihmisen sielun suunnitelmasta, jota hän pyrkii auttamaan ja edesauttaa tuon suunnitelman täyttymistä.
2. Keskittymällä toisen tarkoitettuun sielun malliin ja pyrkimällä tuomaan tuo malli esiin, on mahdollista suorittaa suuri palvelus. Se on varmasti paljon parempi kuin pyrkiä tyrkyttämään palveltavalle sitä mitä palvelija itse pitää parhaana. Se on usein ns. 'hyvää tarkoittavaa väkivaltaa' ja uhkaa tehdä tyhjäksi aiotun 'tuon toisen' sielun mallin ilmentymisen. Tietenkään ei ole olemassa mitään 'toisia' sieluja – pohjimmiltaan!
3. Kasvanut *vastuuntunto* on eräs ensimmäisistä todellisen sielukontaktin merkeistä. Se ominaisuus on luonteenomaista oppilaan elämälle. Vastuuntunto nousee kun erottamattomuus toisista elämän yksiköistä tunnustetaan tietoisuudessa. Tässä ykseydessä sekä tuntee että tietää että kaikki mitä tekee, luo hyvän, neutraalin tai haitallisen vaikutuksen toisessa. Se tarkoittaa, että jokaisella teollamme on vaikutus kokonaisuuteen – sisäisellä tai ulkoisella. Tunne kokonaisuudesta ja yhteenkuuluvuudesta lisää vastuuntunnon mahdollisuuksia. Ykseys ja vastuuntunto liittyvät kiinteästi toisiinsa. Pohdiskelkaamme tätä.

4. Meidän tehtävämme oppilaina on jotenkin opettaa toisille eroa todellisen ja epätodellisen välillä, elämän ja muodon välillä. Tätä emme voi tietenkään tehdä ainoastaan *puhumalla* siitä. Se mitä olemme, opettaa. Asia on näin tajusivatpa opetettavat mitä me todella olemme tietoisesti/älyllisesti tai eivät. Meidän värähtelymme on tehokasta tai tehotonta laatumme mukaisesti.
5. Opettaessamme todellisuudesta, epätodellisesta, elämästä ja muodosta, asetamme tietynlaisen värähtelymallin ainoastaan olemalla sitä mitä olemme. Tämä malli lataa toisten värähtelymallit, johtaan heitä kohti suurempaa hyvää tai toisinpäin.
6. Kaikki tämä johtaa yksinkertaiseen tosiasiaan: oppilas ei voi muuta kuin olla esimerkkinä – hyvässä tai pahassa. Sillä esimerkillä on aina vaikutus kokonaisuuteen – hyvässä tai pahassa. Tämän tietäen, vastuuntuntomme kasvaa oleellisesti.

Suoritettava työ

Oppilaalla on siten monia asioita, joihin pyrkiä:--

Herkkä vastaaminen Mestarin värähtelyihin.

1. Tiibetiläisestä tulee erittäin käytännönläheinen, auttaen meitä yksinkertaistamaan ymmärryksemme oppilaan päämääristä.
2. Herkkä vastakaiku Mestarin värähtelylle varmistaa, että oppilaan elämä eletään Jumalallisen Suunnitelman mukaisesti ja näinollen se on todella avuksi kokonaisuudelle. Ne, jotka välittävät kokonaisuuden hyvinvoinnista ovat Heidän kanssaan.
3. Oppilas häälyy Mestarin Ashramin ääri laidalla. Ei ole mitään keinoa siirtyä sisään Ashramiin ilman lisääntynyttä herkkyyttä Mestarin värähtelyille. 'Hyveellinen kehä' on luotu: lisääntynyt herkkyys mahdollistaa ihmisen siirtymisen eteenpäin ja eteenpäin siirtyminen mahdollistaa lisääntyneen herkkyyden.
4. Herkkyys Mestarin värähtelylle liittyy aina *palvelemiseen*. Epäitsekään palvelun keskellä Mestarin värähtelyt tunnetaan. Mietiskelyä voidaan tietysti pitää palveluna.

Käytännöllinen puhtaus elämässä; puhtaus joka ei ole pelkästään teoreettista.

1. Puhtaudesta ei ole kyse ainoastaan Kokelaan Polulla. Se on edelleen tärkeä tekijä (itseasiassa *enenevässä* määrin) Oppilaan Polulla, sillä tuolla Polulla vastaanotetut ja käsitellyt energiat ovat vieläkin suurempia kuin Kokelaan Polulla olevat. Näinollen, mikäli epäpuhtautta esiintyy, sillä voi olla paljon tuhoisammat vaikutukset – ei ainoastaan oppilaaseen nähden vaan myös siihen ympäristöön, jota hän pyrkii palvelemaan.
2. Kokelaan Polulla olevalle moni asia on uusi ja teoreettinen. Hänen vastuunsa on pienempi sillä hän tietää vähemmän ja hänellä on vähemmän käytännön kokemusta. ”Tieto merkitsee vastuuta”.
3. Pysytelläksemme Saturnuksen, ”Käytännön Realistin” periaatteissa, oppilaan on pakko muuntaa teoria käytännöksi. Teorian mukaan eläminen (ja tuon teorian ollessa ristiriidassa oman käyttäytymisen kanssa) aiheuttaa todennäköisesti suurta sisäistä kitkaa ja häiriöitä, jonka aallot torjuvat ja työntävät takaisin sielun energioita ja tekevät tyhjäksi juuri oppilaana olemisen tavoitteen.
4. Kokelas *pyrkii* alati olemaan puhdas. Todellinen oppilas on jo saavuttanut tuon puhtauden tai on ainakin erittäin lähellä sitä. Haluluonto, joka johtaa niin monia harhaan, on puhdistettu. ”Käytännön puhtaus” saa täyttymyksensä toisessa vihkimyksessä, joka on verrannollisesti ”Jordanin Virran Kaste”.

Vapaus huolista. On muistettava, että huolestuneisuus perustuu persoonalliseen ja on seurausta tyyneyden

puuttumisesta ja liiallisesta alttiudesta vastata alempien maailmojen värähtelyihin.

1. “Vapaus huolehtimisesta” on tärkeää. Se ei tarkoita samaa kuin vapaus *huolenpidosta* tai *välittämisestä*, sillä oppilas välittää suuresti toisten hyvinvoinnista. Tässä viitataan huolehtimiseen ja hermoiluun olosuhteista. On paljon asioita, joita ei voi muuttaa ja on vain oltava (kuten Fransiskus Assisilaisella) viisautta tunnistaa nuo asiat. Todellinen yogi on iloinen ja onnellinen. Hän perustaa onnensa (todellisen ilon) *vakaumukseen* sielun todellisuudesta, sen elämästä, vaikutuksesta ja kuolemattomuudesta.
2. Oppilaan Polun vaalimisessa yksi päätehtävistä on kiihkottomuus (yhdessä kurinalaisuuden ja riippumattomuuden kanssa). Se on osa haluluonnon kasvattamista, jonka täytyy oppia olemaan riippumaton tuloksista – niin kauan kuin ponnistelujen motiivi on ollut oikea. Jos ja kun on tehty se mitä pitää tehdä ja se on tehty oikein, enää ei kuluteta aikaa yritykseen manipuloida lopputulokseksi oikeaa toimintaa. Sen tekeminen olisi ajan tuhlausta. Pikemminkin oppilaan tulisi käyttää aikansa uusien ’oikeiden tulosten’ liikkeelle saattamiseen.
3. Mikäli reagoimme liian suurella määrällä alempiin maailmoihin, se johtuu siitä, että huolehdimme niistä liikaa, pitäen niitä tosina sen sijaan, että pitäisimme niitä todellisten syiden harhakuvina. Sisäinen todellisuus on tuhoutumaton; ulkoinen ns. *todellisuus* ei ole sama kuin sisäinen *todellisuus*. Monet epätäydelliset todellisuusmallit saavuttavat suhteellisen täydellisyyden kun sisäisiä realiteetteja ilmennetään täydellisemmin. Huomaamme, että oppilas oppii erottamaan todellisen epätodesta sekä sisäisen ulkoisesta.
4. Sielukontakti sekä lisääntyvä sieluun sulautuminen antaa Henkistä Itsevarmuutta – luottamusta elämään ja sen syvempiin, usein näkymättömiin prosesseihin. Kun tämä puuttuu, on vielä tehtävä paljon työtä. ”Ilo on erityistä viisautta” ja se ”tarttuu”. Sillä on positiivinen ja kohottava vaikutus ympäristöön sekä kaikkiin kanssaihmiisiin. Iloinen säteily on hyödyllistä kaikille. Ihmiskunnalla saattaa hyvinkin olla tapana ”olla surkea” (kuten tiibetiläinen kertoo meille), mutta ilo on jo matkalla uusine Vesimiehen ajan energioineen. Se tulee olemaan yltäkylläisen sieluilmaisun aikakausi.

Velvollisuuksien täyttäminen. Tähän kuuluu kaikkien velvoitteiden kiihkoton täyttäminen ja asianmukainen karmallisten velkojen huomiointi. Kaikkien oppilaiden tulisi kiinnittää erityistä huomiota tyyneyden arvoon. Näinä päivinä arvostelukyvyn puute ei useinkaan ole oppilaiden esteenä, mikä johtuu mielen kehityksestä, mutta tyyneyden puute useinkin on. Tämä merkitsee sellaisen tietoisuuden tilan saavuttamista, jossa vallitsevana on tasapaino ja jossa mielihyvä tai kärsimys eivät hallitse, sillä ilo ja autuus ylittävät ne. Voisimme hyvin pohtia tätä, sillä tyyneyteen pyrkiminen on hyvin tarpeellista.

1. Jälleen korostetaan kiihkottomuutta. Voimme kutsua sitä ‘reagoimattomuudeksi’; se on kieläytymistä sallia häiriöitä astraalikehossa. Sellaisen tilan voi saavuttaa (ilmeisesti vain) tukahduttamalla nuo tunteet, mutta silloin kiihkottomuus ei olisi aitoa. Vain elämän ja sieluun perustuvan arvojärjestelmän syvä ymmärtäminen voi saada aikaan todellisen kiihkottomuuden ja sellaisen astraalikehon, kuin Kristuksella – astraalikehon, joka heijastaa ” ikuisesti häiriintymätöntä tyyneyttä”.
2. Meille käy tässä selväksi, että nykyinen, mentaalisesti polarisoitunut Arjalaisen rodun oppilas on paljon edistyneempi mentaalisessa kehityksessään ja mielen kontrollissaan kuin suhteessaan astraalikehoonsa.
3. Kutsuttaessa esiin astraalikehon tasapainotilaa, huomaamme Vaa’an ergian arvon. Vaakaa hallitsee harmonisoiva, valaistusta tuova Venus. Toisen säteen vaikutuksen kasvu tuo lisääntyvän rauhallisuuden, jossa todellisuudentaju tulee mahdolliseksi.
4. Miten saadaan ilo ja autuus korvaamaan nautinto ja tuska? Aivan varmasti samaistumisen näkökulman täytyy muuttua. *Alempi persoona* on se, joka kokee nautintoa ja tuskaa. Sielu on luonnostaan ilon ja henki autuuden tilassa. Mutta olemmeko me, identiteettimme näkökulmasta katsottuna, sielu ja/tai henki?
5. Kenties “Tarkkailijan asenteen” kehittäminen on hyvä tapa pyrkiä kohti kiihkottomuutta. Se, joka huolehtii liikaa *ei-itsestään* ei voi olla kiihkoton. Eli *mistä* me sitten huolehdimme?

Hänen on myös tutkittava kama-manasista ruumistaan (pyyde-mieli-ruumis/ yhdistetty astraali-alempi mentaalikeho). Tämä on hyvin kiinnostavaa, sillä suhteessa ihmiseen kolmessa maailmassa se on monin tavoin aurinkokunnan tärkein keho. Seuraavassa järjestelmässä itsetietoisten yksikköjen mentaalilla käytövälineellä on samanlainen asema, kuin fyysisellä oli edellisessä aurinkokunnassa.

1. Me olemme mukana astraalisesti polarisoituneen planeetan prosessissa, joka toimii astraalisesti polarisoituneessa aurinkokunnassa. Astraalinen keho on ylivoimaisesti tämän järjestelmän voimakkain käytöväline.
2. Nykyisessä kehitysvaiheessamme astraalinen käytöväline on sekoittunut mieleen ja ns. kama-manas on sen lopputulos. Se tarkoittaa eräänlaista tunteen ja ajatuksen sekoitusta, jossa toinen ei normaalisti ilmenny ilman toista. Kun kama-manasinen ihminen ajattelee, hän myöskin tuntee ja kun hän tuntee, hän myöskin ajattelee. Selkeästi sellainen tilanne (joka on n. 80% ihmiskunnasta) toimii 'puhdasta tunnetta' ja objektiivista ajattelua vastaan.
3. Pratyaharan (erilläänolon) vaikutuksen alaisuudessa mieli vapautuu tunnekentästä, joka on eräänlaisen mentaalisen tarkkailun alaisena. Tunteita tarkkaillaan ja tutkitaan etäisyyden päästä, jolloin reaktiot vähenevät huomattavasti. Ihminen reagoi, koska hän 'tuntee olevansa' ja 'ajattelee olevansa' sama kuin hänen tunteensa. Kun hän huolellisen tarkkailun kautta 'loitontaa' itsensä tunnekehostaan, hän tietää, että ei ole se mitä hän näkee; vaan pikemminkin *hänellä on* tai hän *liittyy* siihen mitä hän näkee.
4. Oppilaan täytyy saavuttaa mentaalinen polarisaatio, joka tapahtuu jossain toisen ja kolmannen vihkimyksen välillä. Kama-manasinen polarisaatio täytyy voittaa, sillä se ei palvele sielun sulautumisen prosessia. Symbolisesti ajatellen, tulen ja ilman liike eivät saa ikuisesti sekoittaa merta.
5. Edelleen, mikäli mieli ei ole päässyt irti halusta, sillä ei ole mitään keinoa palvella sielua vaan se palvelee halua. Kama-manaksen hallitessa ihmistä, hän *ajattelee* olevansa itse asioistaan päättävä mutta kaiken aikaa hänen ajatteluaan ohjaa ja ajaa eteenpäin halu. *Mieli*, itsessään, ei ole tosiasiasa *hallitsija*, vaan pikemminkin se on instrumentti.
6. Mielen ollessa astraalikehon hallitsema, viisisarainen tähti on kääntynyt ylösalaisin. Mieltä voi kuitenkin hallita myöskin sielu ("Mielen Poika" ja "Korkeampi Mieli"), jolloin voidaan nähdä pentagrammi oikeinpäin.
7. Kama-manasisen kehon voimaa ei pidä jättää huomiotta. Planeettamme ja aurinkokuntamme nykyinen kehitys vahvistaa tuota voimaa. Kaikki mitä voimme tehdä, on oppia vain "pysymään taustalla" ja katselemaan mitä todella tapahtuu. Silloin tunne-emotiolla on paljon vähemmän vaikutusta ajatusmaailmaamme ja näin sielun läsnäolo voi menestyksekkäämmin valaista mieltämme.
8. On mielenkiintoista huomata, että tunnekeho puhtaana "kamana" itsessään ei liity mihinkään kolmesta aurinkokunnasta, vaikkakin sen voima on suurin tässä meidän toisessa aurinkokunnassamme. Muistakaamme myöskin, että okkultistin kannalta tunnekehoa pidetään viimekädessä aina epätodellisuutena.

Hänen on myös työskenneltävä tieteellisesti, jos se voitaisiin siten ilmaista, fyysisen kehonsa rakentamiseksi. Hänen on ponnisteltava siten, että hän tuottaisi jokaisessa inkarnaatiossa kehon, joka toimii paremmin voiman välineenä. Siksi siinä ei ole mitään epäkäytännöllistä, että annamme vihkimystä koskevaa tietoa, kuten jotkut saattavat ajatella. Päivässä ei ole sellaista hetkeä, jolloin tätä päämäärää ei voitaisi nähdä sielun silmillä ja jatkaa valmistautumisen työtä.

1. Olemme siirtymässä "valaistuneen materialismin" aikakauteen. Fyysistä kehoa, jota julkisesti vieroksutaan syntisenä (mutta yksityisesti sitä hemmotellaan), tulee kohdella oikein sielun ilmentämisen ankkurina.
2. Eetterikehon dynamiikan tuntemus (joka tullaan nopeasti paljastamaan Vesimiehen aikakaudella - astrologinen merkki, joka liittyy eetterikehoon) tulee auttamaan fyysisen kehon hyvinvoinnin ja

voiman edistämisessä.

3. Energiat ja voimat, joita vihkimysprosessissa tulee kestää ovat valtaisia. Heikko fyysinen keho murtuu ellei sillä ole riittästi voimia, puhtautta ja sitkeyttä.
4. Niin oudolta kun se saattaa vaikuttaakin, vihkimys liittyy fyysiseen kehoon. Vihkimys vaatii nimittäin ihmiseltä lähes kaikissa tapauksissa fyysisten aivojen läsnäoloa. Fyysisen tason henkinen potentiaali /mahdollisuus on aihe, joka on nopeasti nousemassa huomion keskipisteeseen. Sen täytyy tapahtua myöskin nykyaikaisen oppilaan kohdalla mikäli oppilas tulee olemaan Vesimiesmäinen eikä enää Kalojen aikakauden oppilas.
5. Ajatellessamme “Hierarkian ilmentymistä”, huomaamme, että sitä ei voi tapahtua ellei ole olemassa herkkiä ja terveitä kehoja, joiden välityksellä “Hierarkian sielut” voivat manifestoitua. Kun ihmisten fyysis-eteeriset kehot tulevat sopiviksi käyttövälineiksi sielun energioiden ja voimien ilmentämiselle, Hierarkia *ilmentyy*.
6. DK tarjoaa meille huomattavan kannustimen parantaa joka hetki elämämme laatua ja näin valmistautua vihkimykseen. Jokainen hetki tarjoaa mahdollisuuden jalostumiselle.
7. Jalostettaessa käyttövälineitä tulevaisuudessa hyödynnettäviksi, on tärkeää nähdä mielessään päämäärä. Meidän täytyy kuvitella millaisia meistä tulee. Näin me voimme nopeuttaa ihanteen manifestoitumista.
8. Ne päivät, jolloin oppilas saattoi jättää fyysisen kehonsa huomiotta, ovat menneet. Maa on yhtä tärkeä kuin ’taivas’ ja yhdessä ne muodostavat polariteetin, jonka pitää yhdistyä.

Yksi suurimmista välineistä käytännölliseen kehitykseen, joka on sekä pienten että suuren käytettävissä, on PUHE. Hän joka valvoo sanojaan, joka puhuu vain epäitsekäällä tarkoituksessa, välittääkseen Rakkauden energiaa kielen välityksellä, on nopeasti hallitsemassa vihkimykseen valmistautumisen ensiaskeleet. Puhe on olemassaolon okkultisin ilmentymä, se on luomisen keino ja voiman välikappale. Sanojen säästämässä, esoteerisesti ymmärrettynä, piilee voiman säilyttäminen; oikein valittujen ja puhuttujen sanojen käyttöön sisältyy aurinkokunnan rakkausvoiman jakaminen – sen voiman, joka säilyttää, vahvistaa ja elävöittää. Vain se, joka jossain määrin tuntee nämä puheen kaksi puolta, on luottamuksen arvoinen seisomaan Vihkijän edessä ja viemään mukanaan tästä Läsnäolosta tiettyjä ääniä ja salaisuuksia, jotka hänelle uskotaan vaitiolovelvollisuuden nojalla.

1. Tämä on erittäin käytännöllinen kappale, joka sisältää todella tärkeitä ajatuksia.
2. Voimmeko edes yhden päivän aikan toteuttaa tässä ehdotettuja käskyjä?
3. Meille tarjotaan mahdollisuutta sulauttaa yhteen toinen ja kolmas säde – rakkaus ja äly, sydän- ja kurkkukeskus. Puhummeko sydämellämme?
4. Jälleen korostuu Vaakaenergian (joka ilmentää voimakkaasti kolmatta sädettä ja liittyy näinollen kurkkukeskukseen) merkitys. Sillä sanojen tulee olla ”*oikein valittuja*”. Vaaka edustaa sekä oikeudenmukaisuutta että valintoja.
5. Mikäli ”hengitys on elämä”, niin onko viisasta ”hukata hengitys” tyhjän puheen takia.
6. Puheen kautta me *luomme* ja *välitämme voimaa*. Mitä me luomme? Ovatko muodot luotuja hyväntahtoisen puheen avulla? Ovatko voimat, joita välitämme puheen kautta, rakentavia vai jotain muuta?
7. Kuinka paljon kurinalaisuutta vaatiikaan se varmistaminen, että puheemme kuljettaa rakkauden energiaa – toisten ihmisten vahvistamiseksi, suojelemiseksi ja kannustamiseksi. Me emme todellakaan voi valittaa etteikö käytössämme olisi okkultisia työkaluja kun puheemme on niin valmiina käytettäväksi ja okkultisesti tehokasta.
8. . Se mikä pätee puheeseen, pätee myöskin ajatuksen suhteen – jopa vielä voimakkaammin. Jokaisena hetkenä – olimmepa sitten hereillä tai unessa, rakennamme tai tuhoamme, avustamme Jumalallista Suunnitelmaa tai toimimme sitä vastaan.
9. Vaikuttaisi siltä, että kaikki Itseasettamamme harjoittelu puheen taidon osalta on vain valmis-

tautumista tilanteeseen, jolloin meihin täytyy sijoittaa todellista luottamusta. Meihin tulee voida luottaa siinä, että pystymme olemaan vaikeiden vihkimyksen salaisuuksia, joita meille on saatettu kertoa. Mikäli emme olleet luottamuksen arvoisia, seuraamukset saattaisivat olla hirvittäviä, mutta siksi vihkimyksen salaisuuksia ei kerrottaisikaan sellaiselle, joka ei ole osoittanut luotettavuuttaan.

10. On selvää, että puheen käytön osalta olemme harjoittamassa itseämme, joka päivä, lopullista vihkimystä varten. Puhe rakentaa sillan kohti vihkimystä. Oikea puhe rakentaa sillan kohti tulevaisuutta ja vaadittavaa *hiljaisuutta*, koskien sisäisten maailmojen salaisuuksia.
11. Toteamme, että Vihkijää kutsutaan "Läsnäoloksi". On totta olipa Vihkijä sitten Kristus-Bodhisattvana tai Maailman Herrana. Teknisesti ottaen, kaksi ensimmäistä vihkimystä koskevat enemmän Läsnäolon Enkeliä kuin Läsnäoloa itseään. Kolmannesta vihkimyksestä eteenpäin monadia kutsutaan esiin todellisena Läsnäolona Läsnäolon Enkelin 'takana'. Sanat Kumara liittyvät monadiin/ Läsnäoloon samoin kuin Kristus liittyy sieluun/ Läsnäolon Enkelisiin.

./..